

[Indenrigsministeren.]

misk levnedsmiddelkontrol samt litteraturtjenesten vil selvfølgelig også have et lokalebøvhov.

Alligevel har man i pressen set antydninger af, at der kunne spares 11 mill. kr. eller dog en meget stor del af dette beløb, hvis mindretallets forslag følges. Det er naturligvis helt hen i vejret. Forholdet er jo dette, at den samlede udgift til det foreslåede institut anslås til ca. 11 mill. kr. Af dette beløb er ca. 2 mill. kr. anslået til anskaffelse af apparatur og specialinventar. Af disse 2 mill. kr. vil formentlig højst 1 mill. kr. vedrøre apparatur m. v. til det toksikologiske institut. Udgiften til grund og bygning må anslås til ca. 9 mill. kr., men af et samlet nettoetageareal på ca. 4 200 m² påregnes højst ca. 1 400 m² optaget af det toksikologiske institut. Heraf følger, at udgiften til grund og bygning for det toksikologiske institut alene vil udgøre ca. 3 mill. kr. Over for disse 3 mill. kr. samt 1 mill. kr. til apparatur står så de udgifter, der må påregnes til udvidelse af eksisterende institutioner, såfremt disse skulle kunne påtage sig at udføre de ønskede undersøgelser. Sådanne udvidelser af ældre bestående bygninger vil være kostbare, hvis de overhovedet er gennemførlige. Der kan let blive tale om udgifter ikke alene på 3 mill. kr., men måske endog mere, udgifter til apparatur m. v. kan let blive dobbelte udgifter, hvis undersøgelserne skal fordeles på flere institutioner. Heller ikke for apparatur må man derfor regne med besparelser ved den foreslåede fordeling af undersøgelserne, men hertil kommer, at denne løsning ikke er sagligt forsvarlig og ikke kan påregnes at blive effektiv.

Så kunne man rejse det spørgsmål, om man ikke helt kunne undvære toksikologiske undersøgelser af levnedsmiddeltilsætning o. lign. og blot støtte sig til de oplysninger, litteraturtjenesten kan fremskaffe om toksikologiske undersøgelser i andre lande, f. eks. USA, Holland, Tyskland eller Sverige. Ja, hvis man samtidig forbyder tilstedeværelsen i levnedsmidler af ethvert stof, der ikke udtrykkeligt er tilladt, og man har effektive kontrollaboratorier til at påse, at reglen overholdes, kunne man måske teoretisk gøre det, men man må huske, at vi er inde i en periode med voldsom forøgelse af den

industrielle bearbejdelse af levnedsmidler. Hverken erhverv eller forbrugere kan være tjent med, at et levnedsmiddelproducerende land som Danmark ikke kan gennemføre en selvstændig toksikologisk vurdering af stoffer i levnedsmidler. Det vil enten betyde en utålelig stagnation, eller at sundhedsstyrelsen tvinges til at gå på akkord og tillade stoffer, hvis uskadelighed ikke er sandsynliggjort.

Det ærede medlem hr. Poul Claussen mente, at jeg kunne have fået en let gang for lovforslaget gennem det høje ting, hvis jeg havde taget hensyn til de ændringsforslag, som var stillet af mindretallet. Det er jeg imidlertid kommet til at betvivle, efter at jeg har set tillægsbetænkningen, hvor man nu går ind for, at det skal være tilladt, anderledes kan jeg ikke forstå det, at blande alle mulige giftstoffer i levnedsmidler, og ikke engang ønsker nogen virkelig kontrol med det. Jeg kan ikke forstå, hvordan man har kunnet affatte en så uhyrlig erklæring som denne, og jeg tvivler meget på, at erhvervene vil lægge navn til det, som her er udtalt. Det kan dog ikke være meningen, at man vil gå ind for, at sundhedsstyrelsen skulle opgive enhver kontrol og eventuelle forbud mod at tilsætte levnedsmidler giftige og skadelige stoffer.

Jeg tror, at vi her er ved kernen i sagen: at hvis man på dette område skal give en lempelig lovgivning, så er det netop nødvendigt, at man har et laboratorium både til undersøgelser og til videnskabelig forskning på dette område, sådan at man virkelig kan tillempe reglerne således, at der bliver rimelige forhold for erhvervene, og sådan at man kan yde den garanti både for eksporten og det hjemlige forbrug, som er absolut nødvendig for et land som Danmark, der mere og mere må gå over til forædlede levnedsmiddelprodukter og færdigbehandlede produkter, både i sin eksport og på hjemmemarkedet. Jeg vil derfor bede de ærede medlemmer fra venstre og det konservative folkeparti om at gennemlæse det, man har skrevet i betænkningen, og overveje, om man virkelig vil gå til en afstemning for, at dette skulle være gældende i fremtidig dansk lovgivning. Jeg tvivler meget på det.

Spørgsmålet om bekostningen har jeg gjort rede for, og selv om jeg nu som nævnt